

[Statsministeren]

virksomheder konkret rådgivning, informationsindhentning, kontaktformidling og hjælp til produktpræsentation på eksportmarkederne. Udenrigstjenesten tilrettelægger besøg og møder for eksportørerne på eksportmarkederne. Der arrangeres erhvervsdelegationsrejser, udstillinger i udlandet, symposier og besøg i Danmark, og udenrigstjenesten deltager uhyre aktivt i virksomhedernes praktiske markedsføringsarbejde.

For yderligere at forbedre den eksportfremmeservice, erhvervslivet kan hente hos udenrigstjenesten, har regeringen i 1986 styrket udenrigstjenesten på vækstmarkederne og udsendt et yderligere antal eksportassistenter – unge i eksportlære, kan vi kalde det – til en række europæiske oversøiske repræsentationer, og herved er der skabt en bedre service for eksportvirksomhederne.

Strukturproblemerne for dansk erhvervsliv og vor eksport har været og er fortsat dybtgående. Der er behov for en meget stærk indsats både i den private og i den offentlige sektor for at løse de grundlæggende strukturproblemer.

I hele dette århundrede har der vist kun i 7 år været overskud på Danmarks handelsbalance. Det er ikke mange. Hvorfor? Den danske industri er for lille. Gennem de kommende år må vi nødvendigvis sikre, at der oprettes 100.000–150.000 nye job, især i industrierhvervene. Og det er vigtigt, at vi evner at omstille vores produktionsmønster, for vi skal i højere grad producere til de markeder, som er mest i vækst.

Det er karakteristisk – og det kan vi lære af – at de internationale markeder, som vokser hurtigst, også er dem, der er mest forskningsintensive. Det tror jeg er en meget vigtig pointe, for det peger på, at netop forskningsindsatsen er et afgørende middel til at forbedre eksportudviklingen, selv om vi må erkende, at det er en vej, som kræver tid. Men til gengæld er perspektiverne betydelige, fordi de forskningsintensive sektorer også er de sektorer, som har stigende produktivitet og dermed de sektorer, som kan sikre den fremtidige velstand.

Hvis vi – og det er nok den traditionelle tendens – satser på at konkurrere på prisen, så kommer vi også til at konkurrere på vores realløn over for de andres realløn. Hvis vi derimod supplerer konkurrenceevnepolitikken med en aktiv strukturpolitik, som bidra-

ger til at ajourføre og modernisere vores produktionsstruktur, så kan vi bedre sikre og øge vor velstand, samtidig med at vi løser de svære balanceproblemer. Derfor er det vigtigt, at arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken bliver indrettet, så erhvervsvirksomhedernes behov for arbejdskraft imødekommes bedst muligt. Det er også vigtigt, at erhvervspolitikken, forsknings- og udviklingspolitikken indrettes således, at den bedst muligt understøtter konkurrenceerhvervenes udvikling.

I 1986 fremlagde vi, som jeg nævnte før, et udspil til en dynamisk erhvervs politik. Det var formuleret i en samling af redegørelser, hvor regeringen fremlagde en række forslag til nye initiativer. Problemstillingen var klar og utvetydig i dem alle: hvordan får vi skabt en produktionsstruktur, som bedst løser vort balanceproblem, og hvordan kan det offentlige bedst bistå aktivt dermed?

I arbejdet med justeringen af erhvervs politikken har vi lagt megen vægt på eksportfremme, men også på at gå dybere ned i problemerne og bearbejde det teknologiske fundament for produktionen i Danmark. Lige fra regeringens tiltrædelse har det været en klar linje, at produktudvikling og indsættelse af ny teknologi i de processer, erhvervene anvender ved produktionen, skal styrkes.

Men det er desværre nok først i de senere år, vi er blevet fuldt opmærksom herhjemme på det store behov, der er for at styrke den erhvervsrettede forskningsindsats. Ikke produktudvikling bare i ordets snævre forstand, heller ikke enhver form for grundforskning, men derimod en basisforskning på områder, hvor der er vækstperspektiver, og hvor der er mulighed for at opbygge en konkurrencedygtig dansk eksportproduktion, som er levedygtig et godt stykke ind i det 21. århundrede.

Forskning har vi jo allerede, og som regel da også højt kvalificeret og anerkendt forskning, både på offentlige forskningsinstitutioner og i private virksomheder. Vi kan sige i dag – det kunne vi nok ikke for få år siden, men nu kan vi – at den offentlige forskning hos os har nogenlunde samme omfang som i de andre OECD-lande.

Men det er karakteristisk, at den forskning, der foregår i danske virksomheder gennemgående er betydelig mindre end den, der foregår hos de udenlandske konkurrenter – og det er alvorligt. Årsagen hertil er næppe,